

Posudek školitelky na bakalářskou práci Sály Törökové

Vliv Jacka Kerouaka na Jacquesa Poulina: hledání identity v románech *Na Cestě* a *Volkswagen blues*

Téma předložené bakalářské práce se rodilo velmi ztuhá, po dlouhém váhání a kroužení kolem problematiky národní a kulturní identity, vztahu k jinakosti a historických specifik franko-kanadské mentality. Pisatelka se nakonec rozumně omezila na vliv Jacka Kerouaka, hlavního představitele americké beatnické generace, na jeho pozdějšího kanadského obdivovatele Jacquesa Poulina a na jakési paralelní čtení jejich románů *Na Cestě* a *Volkswagen blues*. (Osobně oceňuji, že pisatelka zvolila právě tuto v Čechách dosud nezpracovanou látku, k níž je často obtížné sehnat sekundární zdroje.)

Z výše uvedeného uspořádání nakonec vyplývají klady i slabší stránky celé studie. Na jedné straně je velmi přehledná a postupuje chronologicky od rozboru motivací, které hrdiny vedly k osudové cestě, přes jejich vztahy k „jinému“ (etnické a národnostní menšiny, opačné pohlaví) až po širší zasazení těchto střípků identity do jakési celistvé mozaiky „amerického snu“ a jeho nevyhnutelného střetu s realitou. Na straně druhé bakalářská práce obsahuje řadu redundancí a její plynulost je narušována pravidelným a poněkud mechanickým přeskokováním mezi oběma autory.

Autorka se solidně orientuje v obou zkoumaných textech, nemá problém podkládat svá tvrzení četnými citacemi a po celou dobu drží jednotnou linii od individuálního ke kolektivnímu, od jednoduššího ke složitějšímu, od specifického k obecnému. Zajímavé jsou zejména její postřehy týkající se rozličných temperamentů a z nich vyplývajících rytmů psaní obou autorů. (Mírný, nekonfliktní a poněkud těžkopádný Poulin závidí Kerouakovi tvůrčí nespoutanost a energickou hektičnost beatnického rebela.) Práce se dotýká i zvláštní fascinace, kterou autor románu *Na Cestě* vzbuzuje v Quebečanech obecně. V závěru by stálo zato upozornit, že Poulin není zdaleka jediným Kerouakovým „žákem“, a zmínit další autory a díla vzniklá na obdobném principu. Ne nadarmo na některých quebeckých humanitních fakultách existuje celá „Kerouac industry“... Odpovědi na otázky po příčinách této posedlosti v Americe se prosadivším krajanem jsou v textu rozptýleny a zasloužily by si tudíž nějaké závěrečné shrnutí.

Ve srovnání s bakalářskými pracemi předloženými na ÚRS za posledních několik let se studie Sály Törökové kompozičně a kvalitou zpracování pohybuje kolem lepšího průměru. Během průběžných korektur jsem se snažila zmírnit některá zbytečná zobecňování,

moralizování a žurnalistická kliše („Amerika je nemorální a postavená na násilí...“; „Je třeba radovat se z maličností...“), takže výsledná podoba práce je v tomto ohledu mnohem přijatelnější.

Po čistě formální stránce jsem části studie několikrát opravovala, protože úroveň psaného českého jazyka nebyla příliš dobrá.

Celkově lze říci, že výsledná bakalářská práce Sary Törökové bez problémů splňuje požadavky standardně kladené na tento druh akademických prací, takže ji doporučuji k obhajobě s navrženým hodnocením „velmi dobře“.

V Praze dne 25. 5. 2016
Ph.D.

doc. PhDr. Eva Voldřichová Beránková,